

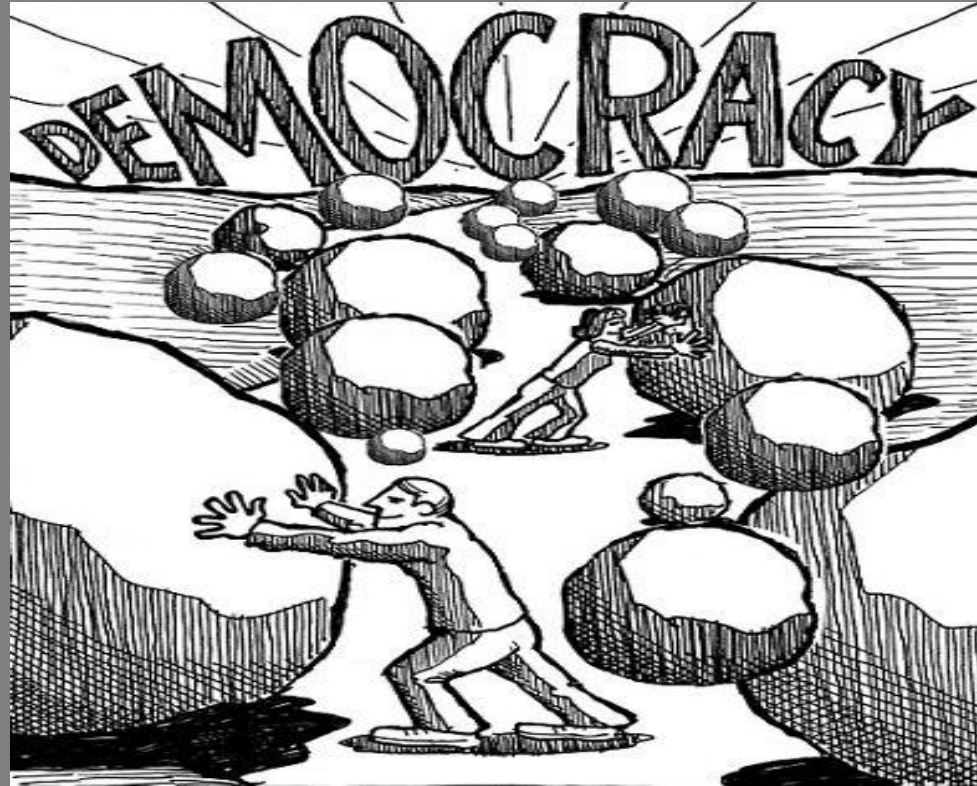
DÉMOCRATIE

Prezentarea realizată de Popozoglo Marina

DEMOCRATIE provine din limba greacă în care “demos” - popor, iar “kratos ” putere (puterea poporului, conducerea poporului de către popor).

- **Democrația** ca regim politic a apărut în antichitate, în orașul-stat Atena (secolul VI î. Hr) și se baza pe participarea tuturor cetățenilor la votarea legilor și alegerea în funcții publice prin tragere la sorți. Acest tip de democrație s-a numit democrație directă pentru că toți cetățenii participau în mod direct la actul de guvernare. Democrația modernă presupune participarea la actul de guvernare prin reprezentanți aleși prin vot universal, de aceea se și numește democrație reprezentativă.

WHAT'S DEMOCRACY?

DEMOCRACY IS
THE FREEDOM
TO ELECT OUR
OWN DICTATORS

Regimul politic democratic se caracterizează prin:

- separația puterilor în stat;
- respectarea drepturilor și libertăților cetățenești;
- existența mai multor partide și ideologii politice (pluripartidism);
- dreptul de vot universal;
- alegeri libere;
- domnia majorității și protecția minorităților.

Democrația presupune existența unor valori, precum: libertatea, dreptatea și egalitatea. Acestea reprezintă idealuri pentru care oamenii au luptat întotdeauna și în același timp, repere pe baza cărora s-au creat normele ce reglementează viața în societate.

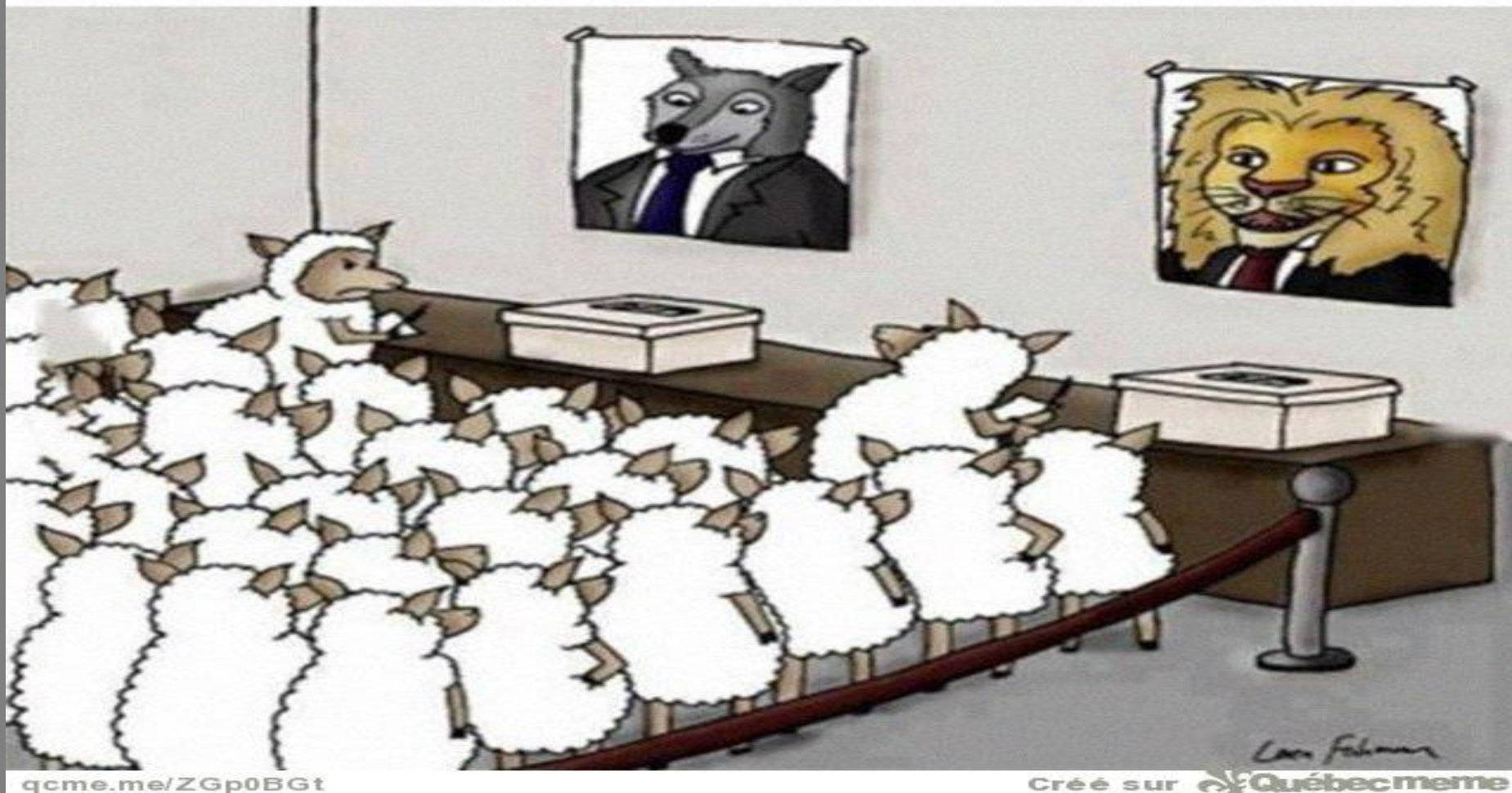
Avantajele democrației :

- participarea efectivă a populației la procesul de luare a deciziilor;
- prezența unor elite care guvernează societatea cu sprijinul acesteia,
- guvernare ce presupune responsabilitate și limite;
- prezența mai multor forțe politice legal recunoscute care luptă pentru acapărarea puterii politice;
- structurarea unei ideologii bine definite;
- organizarea instituțiilor statului pe principiul separației puterilor în stat și structurarea relațiilor dintre acestea;
- existența unor principii care stau la baza democratizării, cum ar fi principiul descentralizării, principiul separației puterilor în stat sau principiul autonomiei locale;
- economie de piață unde liberul schimb duce la dezvoltare economică.

Dezavantajele democrației :

- existența unui aparat birocratic puternic prin distribuția de posturi publice în scopul recrutării sau fidelizării clientelei politice;
- extinderea corupției și necesitatea ocultării ei ce împinge sistemul comunicării politice către disimulare, către minciună.

La démocratie...

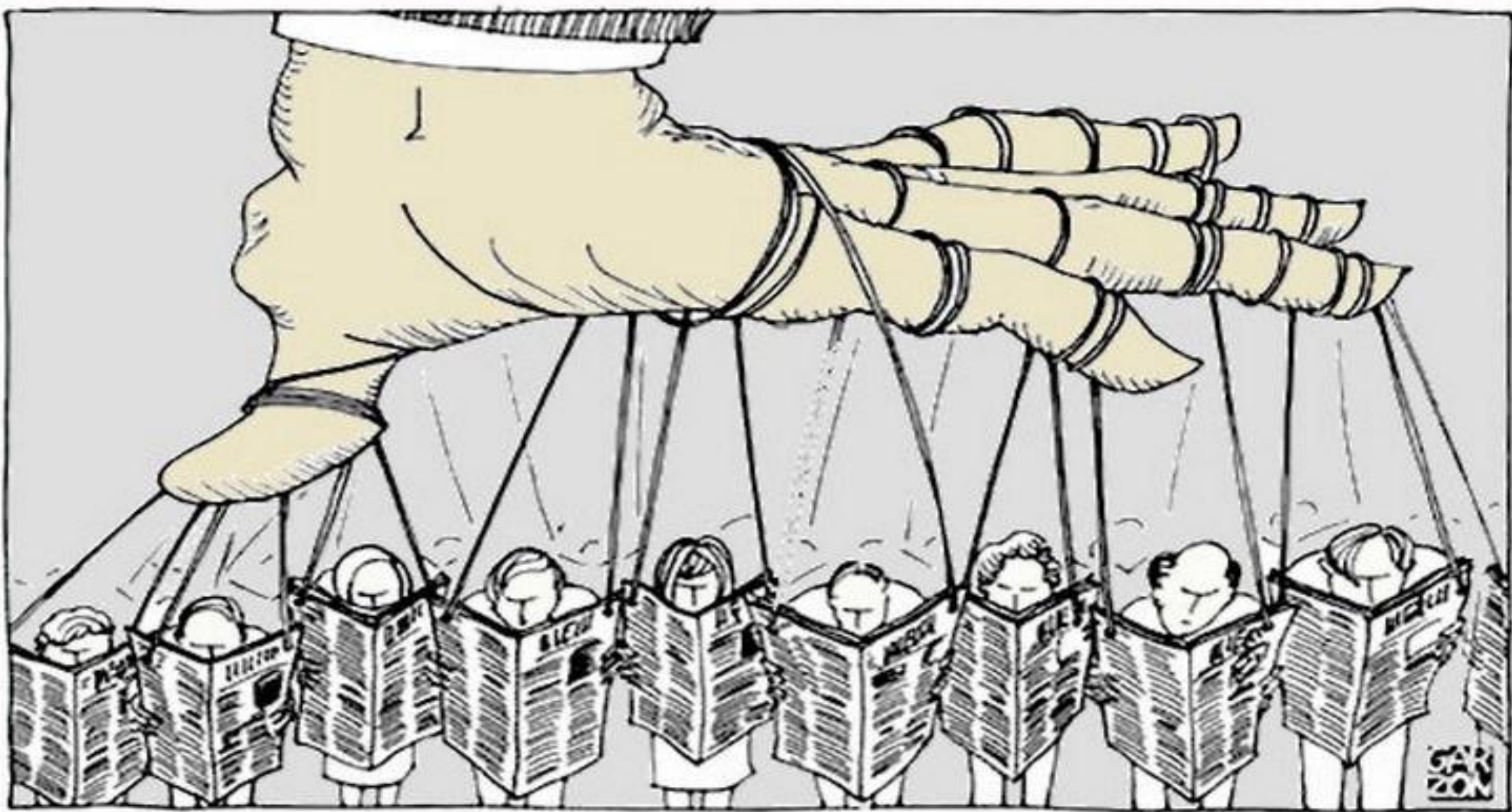
"Democratia inseamna doi lupi si un miel care voteaza meniul pe care il vor servi la masa.

Libertatea este un miel bine inarmat care contesta votul."

Benjamin Franklin

Anii democrației și ai prosperității (1919-1929)

Cea mai veche democrație modernă a fost S.U.A., unde votul universal s-a introdus treptat în toate statele în secolul XIX. Majoritatea statelor europene care avuseseră regimuri politice liberale în secolul al XIX-lea (adică regimuri care respectau drepturile și libertățile cetățenești și separația puterilor în stat), devin, după 1918, state democratice, prin introducerea dreptului de vot universal, mai întâi pentru bărbați, apoi, treptat și pentru femei. Statele democratice reprezentative au fost S.U.A., Marea Britanie și Franța, care au impus modelele lor politice majorității statelor europene. Modelul politic englez și american presupune existența a două partide politice care alternează la guvernare (sistem bipartidist): Partidul Democrat și Partidul Republican în S.U.A., Partidul Conservator și Partidul Laburist (o variantă a socialismului) în Marea Britanie. Modelul francez presupune existența mai multor partide politice care participă la guvernare prin realizarea unor coaliții de dreapta sau stânga (pentru că, de regulă, nici un partid nu câștigă peste 50% din voturi ca să realizeze guvern singur).

FRANTA

Liberté, Egalité, Fraternité

Franța, denumită în mod oficial Republica Franceză este o țară situată în Europa de Vest dar care cuprinde și diverse insule și teritorii situate pe alte continente. Dintre marile state europene, Franța este cel mai vechi stat constituit în jurul unui domeniu regal, inițial organizat în jurul regiunii Île-de-France a cărei capitală este Parisul.

Membră fondatoare
a Uniunii Europene

Membră a
Consiliului Europei

Fondator Zona Euro
și Spațiul Schengen

Uniunea Latină și
Organizația
Internațională a
Francofoniei

Fondator al ONU
Membru
permanent al
Consiliului de
Securitate ONU

Republica Franceză este un stat unitar fiind o democrație organizată ca o republică semiprezidențială.
Este o națiune dezvoltată având cea de-a cincea economie mondială în anul 2008.

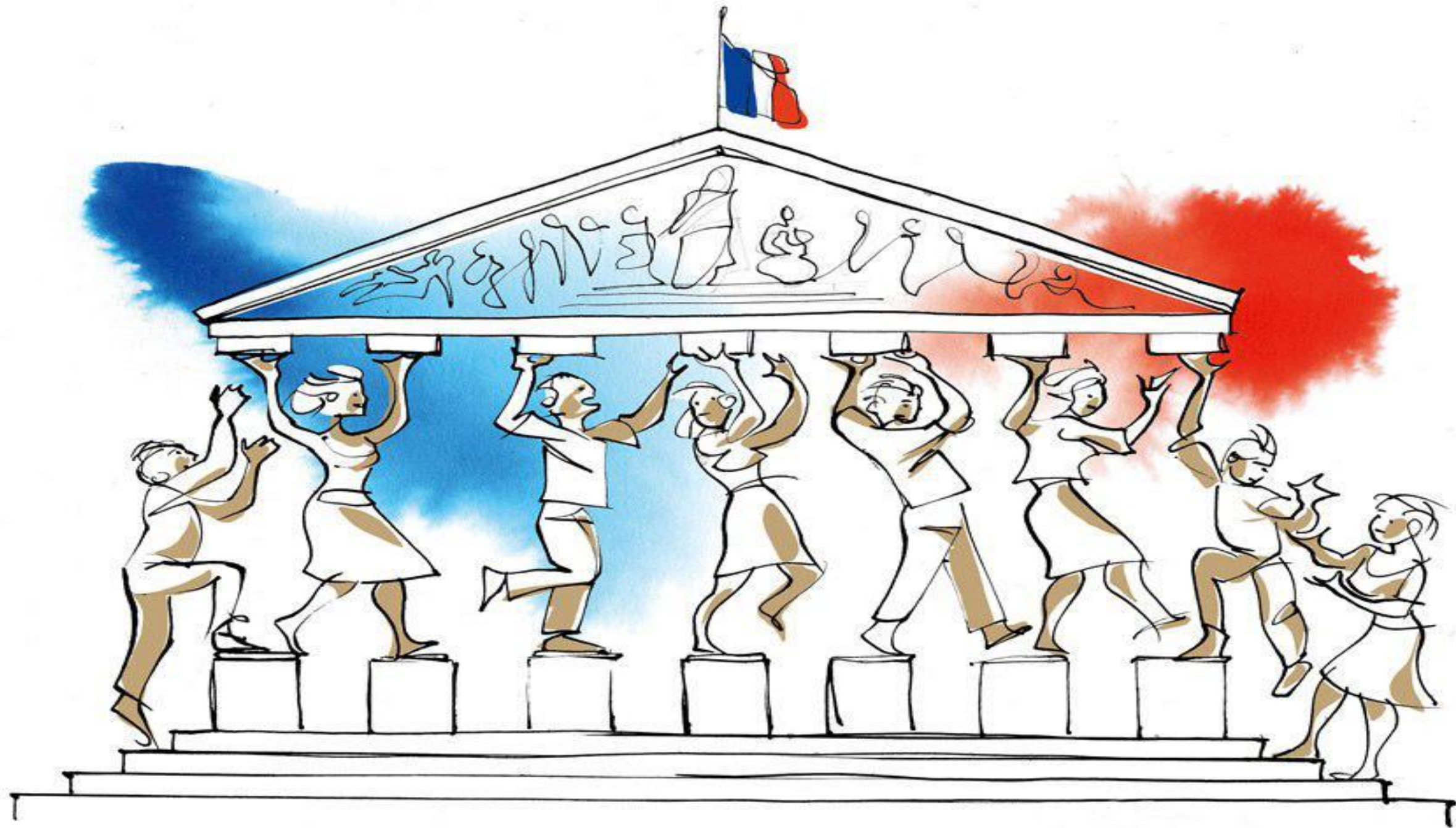

Valorile pe care Franța le apără și de care se simte foarte atașată sunt exprimate în Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului.

După cel de-al Doilea Război Mondial, Franța este considerată una dintre marile puteri ale lumii, dovadă fiind anunțul oficial prin care este recunoscută ca una dintre cele 7 țări deținătoare ale bombei atomice.

Totodată, Franța este membră a NATO, din ale cărei structuri militare s-a retras în anul 1968 pentru a reveni parțial în 2002.

Franța face parte, de asemenea din Grupul G8, un forum internațional al guvernelor unor state dezvoltate din punct de vedere economic, tehnologic și militar.

Chiar dacă însumează aproximativ 14% din populația lumii, G8 contribuie asupra PIB -ului la nivel mondial în proporție de 60%.

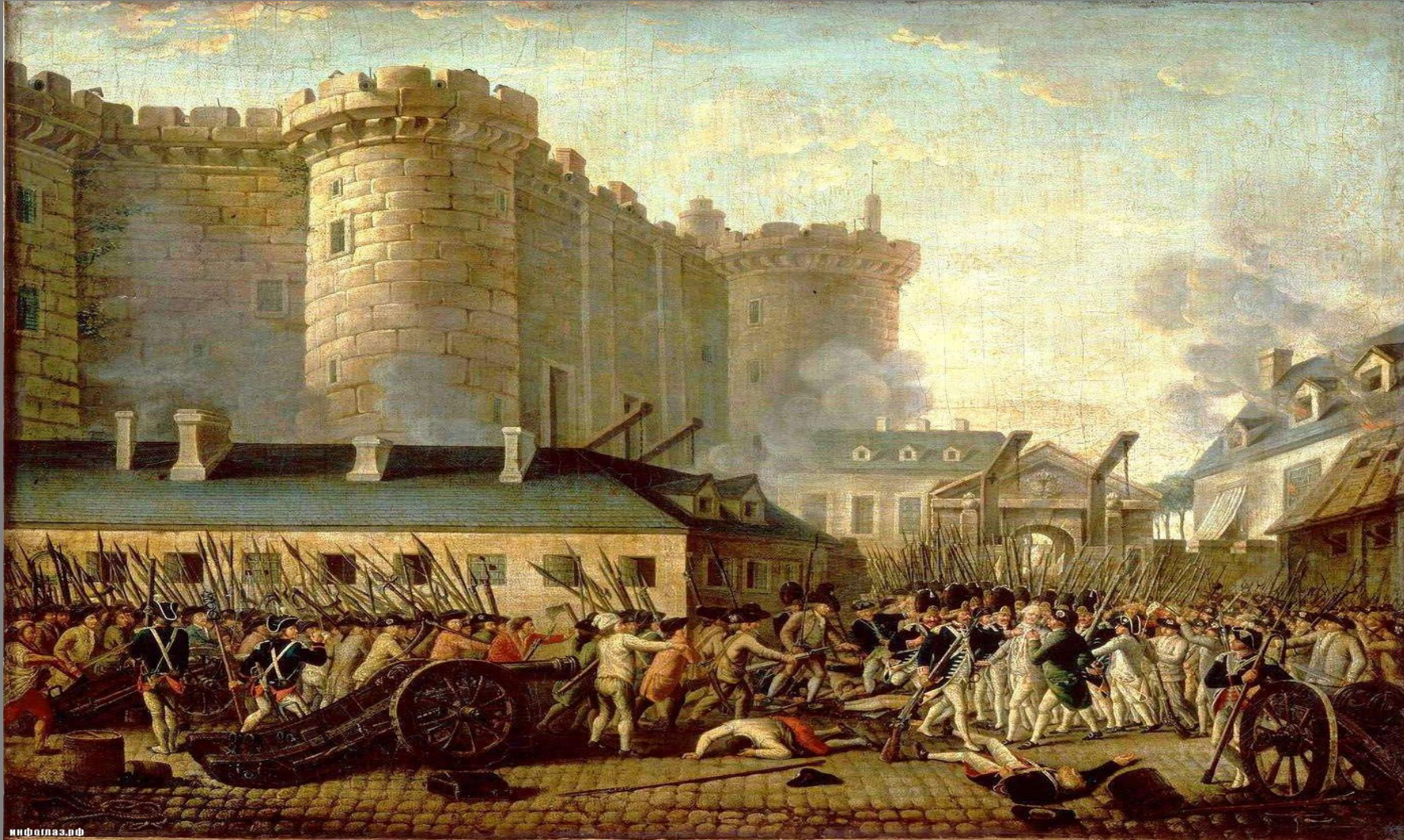
De asemenea, ele totalizează 72% din cheltuielile militare ale lumii, Franța, alături de Rusia, Marea Britanie și SUA deținând peste 95 % din armamentul nuclear al lumii.

În istoria dezvoltării politice a Franței au existat mai multe tipuri de guvernământ, începând cu monarhia absolută, monarhia constituțională, imperiul, dar și republica parlamentară, ajungându-se în prezent la o republică semiprezidențială.

Națiunea franceză a avut o contribuție majoră în enunțarea și realizarea unei doctrine democratice și liberale care a declanșat, în scurt timp, în reînnoiri constituționale în toate statele de pe continent, factor determinant în impunerea noii doctrine și a marilor principii ale libertății și egalității fiind considerată Revoluția Franceză din 1789.

Ca rezultat al acestei Revoluții, la data de 3 septembrie 1791 este adoptată prima constituție scrisă a Franței și a doua din Europa, prima fiind adoptată în Polonia în 1791.

Astfel, s-au pus bazele unei monarhii care nu mai afirma „L’etat c’est moi”-„Statul sunt eu” ci se recunoaște originea puterii ca venind de la națiune, putere exercitată prin reprezentanții săi.

În concepția istoricilor și a politologilor, Franța este țara celor cinci republici care au marcat tot atâtea etape distincte ale evoluției în planul organizării politice.

Prima republică franceză a fost instaurată prin Constituția adoptată pe 24 iunie 1793, consecință directă și totodată împlinire a idealurilor Revoluției din 1789. Victoria Revoluției Franceze - simbolizată prin dărâmarea Bastiliei pe 14 iulie 1789, dată devenită zi națională, a însemnat înlăturarea absolutismului monarhic și a pregătit instaurarea formei de guvernământ de factură republicană.

A Doua Republică Franceză este numele dat regimului politic din Franța între 1848 și 1852. A fost un guvern republican ce a luat naștere după Revoluția de la 1848 și a supraviețuit până la lovitura de stat a lui Louis-Napoleon Bonaparte în 1852. A Doua Republică este un sistem original în istoria Franței, în primul rând datorită duratei sale scurte și în al doilea rând datorită faptului că este ultimul regim instaurat în urma unei revoluții. Este regimul care a instituit sufragiul universal masculin .

A Treia Republică Franceză este numele dat regimului politic din Franța între 1870 și 1940. A fost o democrație parlamentară ce a luat naștere după căderea celui de-al doilea Imperiu Francez, în urma războiului Franco- Prusac din 1870 și a supraviețuit până la capitularea Franței la începutul celui de-al doilea război mondial în 1940.

A Patra Republică este numele dat sistemului politic de stat republican în Franța din iunie 1944 până în octombrie 1958.

Din multe puncte de vedere această etapă a fost o continuare a celei de-a treia republici ce a existat înaintea războiului.

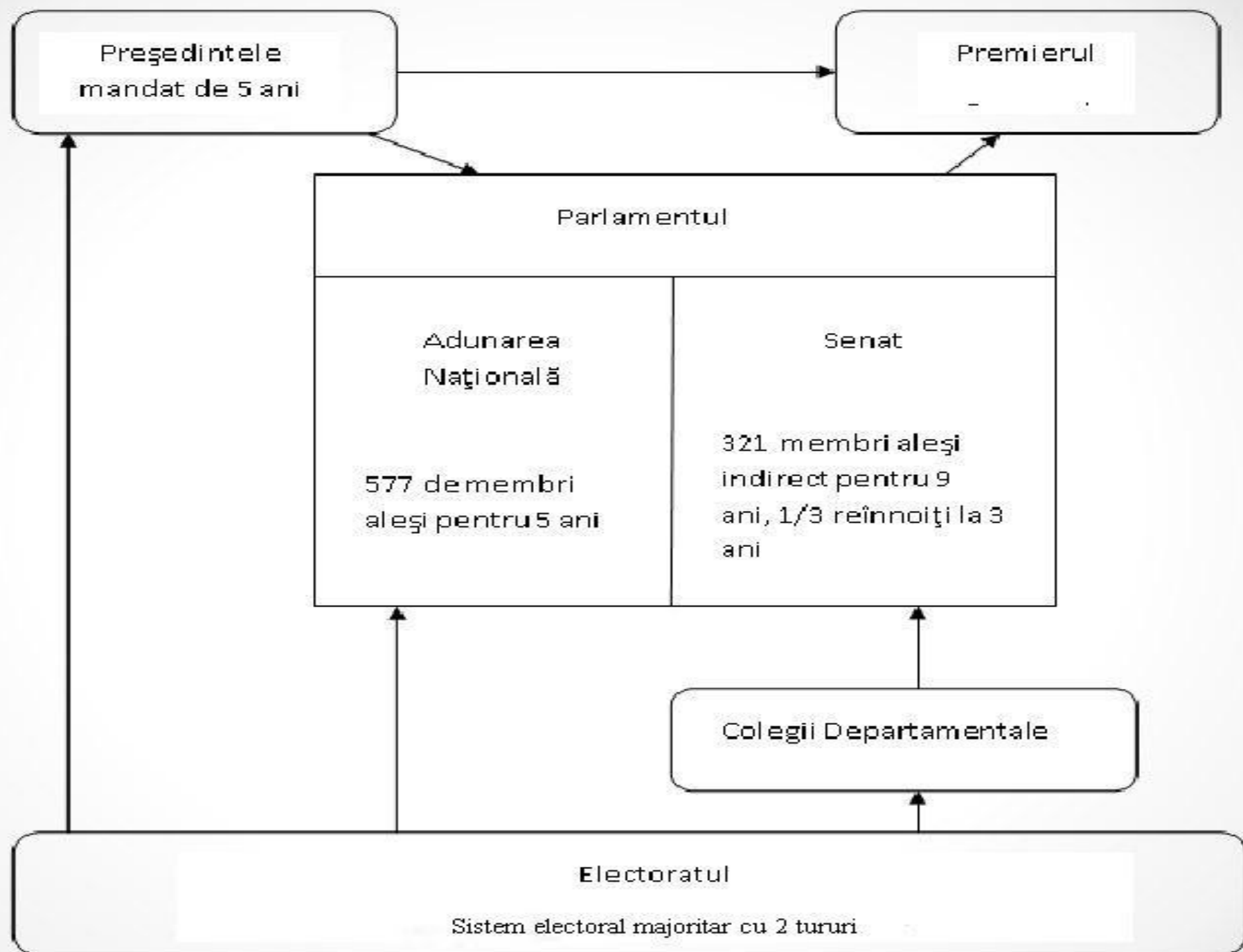
A păstrat aceeași caracteristică de sistem politic instabil cu guverne incapabile să obțină sprijinul Parlamentului, în cei 12 ani de existență existând 24 de guverne.

A Cincea Republică este un regim parlamentar în care puterea executivă colaborează cu puterea legislativă în cadrul unui sistem de separare a puterilor.

A Cincea Republică funcționează optimal dacă majoritatea parlamentară și președintele sunt de aceeași parte a spectrului politic, situație în care premierul este responsabil de asemenea în fața Președintelui care îi poate cere să demisioneze.

În caz de coabitare, în mod uzual, Guvernul este responsabil de politica internă a țării, în timp ce Președintele este responsabil de reprezentarea externă a țării.

Actuala Constituție a Franței a fost adoptată la data de 4 octombrie 1958 și a fost amendată de 17 ori, cel mai recent la data de 28 martie 2003. Este numită în mod tipic Constituția celei de-a cincea Republici și a înlocuit constituția celei de-a patra republici datând din 27 octombrie 1946.

Preambulul Constituției reamintește Declarația Drepturilor Omului și ale Cetățeanului din 1789 și stabilește caracterul secular și democratic al Republicii Franceze, care își derivă suveranitatea de la popor, ”guvernul poporului, din popor pentru popor”, în franceză „gouvernement du peuple, par le peuple et pour le peuple”.

Liberté • Égalité • Fraternité

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

Actualul președinte al Republicii franceze este Francois Hollande. Numit în mod colocvial Președintele Franței, acesta este șeful de stat ales al Franței și deținătorul titlului de co-principeal Andorrei și Marele Maestru al Legiunii de Onoare.

În prezent, regimul politic francez se caracterizează prin:

- Separația aproape strictă a celor trei puteri;
- Preponderența puterii executive față de legislativ;
- Concentrarea puterii de decizie la nivelul Președintelui Republicii;
- Iresponsabilitatea politică a șefului statului;
- Alegerea președintelui prin vot universal direct;
- Numirea membrilor guvernului de către șeful de stat, la propunerea primului ministru;
- Responsabilitatea politică a membrilor guvernului față de parlament.

Concluzii

Ca și concluzie a celor prezentate mai sus se poate afirma că gândirea și practica politicii franceze au exercitat și încă exercită o influență deosebită asupra dezvoltării democrației la nivel mondial. Valoarea morală, politică și juridică a marilor principii stabilite de Revoluția Franceză a depășit momentul epocii respective, proiectându-se într-o lume bazată pe respectul regulilor de drept. Toate acestea conduc la ideea că Franța este o națiune puternică, dezvoltată atât militar cât și economic, continuând a fi un actor important în strategiile economice și geopolitice la nivel mondial în general și la nivel european în special.